

Publicerad 2007-04-27 17:10 av Lovesick
och Fröken Svår blev våldtagen av Ensamheten igen

tystnaden
de tunga andetagerna från Fröken Svår
som desperat
försöker somna om

tårarna
som sakta faller
en efter en
ner på den mjuka kudden som hennes huvud trygt vilar på

slutna ögonlock
dock flackande blick
söker sej till ro
för att äntligen få vila

läpparna rör sej
med orden
'I won't let you fall apart'
om och om igen
för att inte glömma
det som var vackert

men Fröken Svår
som tillslut lyckats glömma
allt
fallit in i drömmens mörka verklighet
ångrar tyst
vad som hänt

hon vaknar
och stressade ögon lever igen
försöker leva tills nästa mörker faller
men nu
förstår Fröken Svår

hon måste gå upp
hon måste möta folk
folk som irriterar henne

gör henne trött
ensamheten är skön
tystnaden
ibland
men bara
när man inte har den nära

hon känner
saknad
fast fel

med trötta andetag viskar hon
'ensamhet, kom och ta mej igen'

..hejdå Fröken Svår.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lovesick med Poeter.se id #11994 innehar upphovsrätten